

Novica Novakovič

Pesmi

stoletja

stoletja so se zgostila
v en sam
neskončno kratek trenutek.
njene praske.
njene brazgotine.
njene rane iz starih bitk.
vse je odpadlo.
ostala je voda v reki.
in sonce na nebu.
ter vročina na vroč dan.
samoumevno.
nihče ni nič opazil.
majhne stvari.

majhne stvari

majhne stvari.
kakor jamice v licih.
kadar se nasmehne.
zaobljene, rjave roke.
čvrste in dovršene.
lesketajoča se ramena.
smeh in smehljaji.
jesenski list ponoči.
kanec čudodelstva.

dobrovoljen duh,
ki so ga izpustili iz svetilke.
konec tedna,
preživet na obali.
širjave tega sveta.

tega jutra

tega jutra
mu je vse ugajalo.
kako se je gola usedla
v postelji.
se s svojim dolgim,
belim hrbtom
obrnila proč.
pogledala na uro.
in vzkliknila.
čas je, da grem.
ter se na svojem kolesu
odgugala v mesto.

guganje

počasi se je gugala.
se pozibavala.
in pri tem brundala.
v ritmu njenega brundanja
je bilo nekaj
pomirjujočega.
podobno kot
v tiktakanju ure.
zvok.
ki ga komajda opaziš.
vendar ga pogrešaš,
če utihne.
zelo pogrešaš.

zelo

dan je bil zelo dolg.
bližal se je koncu.
za seboj je puščal
naključne spomine.
ona stoji na pomolu.
v oprijeti modri obleki.
lepa in mila.
kakor privid
z drugega sveta.
gleda me,
kako odhajam.
čas se za hip ustavi.
prizor je vrezan za vedno.
na zemljo leže
vlažen zrak.

vlažen zrak

vlažen zrak me boža
po obrazu.
topolovi listi trepetajo
v vetru.
nežno prši dež.
širi se vonj po mokri travi
in betonu,
ki se ohlajata.
dežne kaplje se v soju
avtomobilskih luči
spreminjajo v srebrne igle.

srebrne igle

srebrne igle
se debelijo.
širijo se v luže,
v katerih odsevajo

obcestne luči.
veter jih kodra
v majhne valove.
obroči šibke svetlobe
se lomijo
na drobne koščke.
v eni luži je hrošč.

hrošč

hrošča z debelim oklepom
je s topolovega debla
sklatil dež,
okrepljen z vetrom.
premagati skuša tok vode.
naposled.
zleze na kamen.
spusti se na šop trave.
in se odloči,
kam bo šel.
na njegov osvetljeni hrbet
še vedno pade
kakšna kapljica.

kapljice

kapljice so namočile
zemljo, travo, kamne.
ter cesto.
po kateri teče ženska.
poletna obleka
se ji lepi na telo.
njeni bradavici sta trdi.
lasje zlepljeni.
za njo se zabliska strela
in jo osvetli.
lepa je.
dež se še bolj razdivja.

dež

od dežja je zunaj
vse zmeščano.
oblike so prijetne.
za trenutek me dosežejo
glasovi ljudi
in šumi avtomobilov.
naslednji trenutek
za hip prevlada tema.
vlažna in mrzla.
ki bi me lahko posrkala.
obrnem se.
proti jugozahodu.

jugozahod

proti jugozahodu drvim.
na dolgi turi z avtom.
hiše in ljudje se oddaljujejo.
tudi uradi, trgovine, šole,
bolnišnice, cerkve, tovarne,
železniške postaje.
polja, travniki in gozdovi
se bližajo.
sivo drevje ob kamnolomu.
nasadi oljk.
zaliv.
prizori, misli, spomini.
pokrajina se premika.

pokrajina

pokrajina se premika
kakor neonski napisi.
ki prebadajo oči.
v resnici jih ni.
prividi se mešajo
s sanjami.
ob cesti so razpadajoče
kamnite hiše.
sence poplesavajo.
med praznimi stenami.
dež krepki podobe.
ne moreš videti zvezd.